

מִי אֲמַרְתֶּם לְדָוִד שְׁמִרְנֵי אֵל בִּי חֲסִיתִי בְּךָ: ב אֲמַרְתָּ לַיהוָה לִיהוָה אֲדַבֵּר

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —

לפרסם הגנב

שמרני אל כי חסיתי בך וגו' (טז, א): [שימוש תהלים לפרק ז]. זה המזמור טוב לפרסם הגנב. קח טיט מן שפת הנהר וחול מן הים וערב אותם וגבל וכתוב כל הנחשדים וקח ספל חרס ומלא אותו מים שאובים ושים כל השמות הנחשדים בספל כל אחד ואחד לעצמו ואמור עליו זה המזמור י' פעמים ושם שלו הוא ח"י. ח' מן "חבלים, י' מן "נחלת שפרה עלי, ובכל פעם יאמר. יהי רצון מלפניך ח"י שתודיעני מי גנב כך וכך, ומי שגנב יפתח עינו שלו ויעלה פתקו למעלה. וטוב לפתיחת הלב ומשלים האויבים ומוציא האדם מצרה שהיה רגיל בה לרוחה.

— זוהר תהלים —

המלכות שהיא "מך" = עניה, "תם" = נשמרת מהחיצונים

"מִכְתָּם לְדָוִד שְׁמִרְנֵי אֵל בִּי חֲסִיתִי בְּךָ"

(טז, א): [זוהר חדש פ' כי תשא (דף

נו): זוהר תורה] זה ביארנו, מהו "מִכְתָּם", מך, תם, מך לפי שאין לה אור משלה, תם, כאשר הלבנה בשלימות, ומאירה באורות עליונים, אז תם, ועל כן "מִכְתָּם לְדָוִד", מתי, כאשר נשמרת הלבנה, זהו שכתוב "שְׁמִרְנֵי אֵל בִּי חֲסִיתִי בְּךָ", מהו "חֲסִיתִי", כמו שכתוב "חֲסִיָּה נִפְשִׁי" (תהלים נו, ב) כב.

(טז, א): [זוהר ח"ג פ' פנחס (דף רל"ט): זוהר תורה] מה הטעם, "שְׁמִרְנֵי אֵל בִּי", צד של אברהם נצרך להתעורר, שיאיר חסד העליון, לחסדי דוד הנאמנים.

שְׁמִרְנֵי אֵל בִּי חֲסִיתִי בְּךָ

שְׁמִרְנֵי אֵל בִּי חֲסִיתִי בְּךָ (טז, א): [זוהר חדש פ' כי תשא] מתי? כְּשֶׁנֶּשְׂמַרְתָּ הַלְבְּנָה. זהו שְׁפָתוֹב (תהלים טז) שְׁמִרְנֵי אֵל בִּי חֲסִיתִי. מה זה חֲסִיתִי? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם נו) חֲסִיָּה נִפְשִׁי.

צָרִיף לְעוֹרָר, שְׁיֵאִיר חֲסִד עֲלִיּוֹן לְחֲסִדֵי דָוִד הַנְּאֻמְנִים

מִזֶּה הַטֵּעַם שְׁמִרְנֵי אֵל? צִדּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם שְׁצָרִיף לְעוֹרָר, שְׁיֵאִיר חֲסִד עֲלִיּוֹן

דוקא שם קל רצה לעורר צד החסד שיאיר חסד למלכות

"מִכְתָּם לְדָוִד שְׁמִרְנֵי אֵל בִּי חֲסִיתִי בְּךָ"

זיו הזוהר

המלכות, שנקראת נפש, וצריכה שמירה ומחסה בפני הס"א: כג. מדייק, למה הזכיר השם א"ל, שהוא חסד, מדרגת אברהם, ואומר שזה משום שאל זה תשוקת המלכות, שתוכל להקרא בשם חסדי דוד, על ידי שתקבל השפעה מן מדת החסד:

כ. זו מדת המלכות, שורש דוד המלך, נדמית להלבנה, שאין לה אור של עצמה, אלא מה שמקבלת מן השמש, וכמו כן המלכות מן התפארת: כא. המלכות צריכה שמירה ומחסה מן הס"א, שלא יניקו ממנה השפעה: כב. נפשי זו